

Traducător: Teodora MUTH
Redactor: Teodora MUTH
Corector: Raluca ARDELEAN
Coperta: Ruxandra ȚURCANU
Tehnoredactor: Marieta ILIE
Editori: Horia & Elena FRANCISC-ȚURCANU

Descrierea CIF a Bibliotecii Naționale a României

STEFANO ELIO D'ANNA

Școala Zeilor/ Stefano Elio D'Anna; ed.: Elena Francisc-Țurcanu,
Horia Francisc-Țurcanu; brad.: Teodora Muth. - București: Elena Francisc
Publishing, 2013

ISBN 978-973-1812-57-1

I. Francisc-Țurcanu, Elena (ed.)

II. Francisc-Țurcanu, Horia (ed.)

UI. Muth, Teodora (trad.)

„La Scuola degli Dei”

Stefano Elio D'Anna

English Translation

„The School for Gods ”

Stefano Elio D'Anna

Cover Illustration

Wainer Vaccari

All rights reserved, 2008

Copyright © by ESE Ltd London

© Elena Francisc Publishing

pentru prezenta versiune românească

Toate drepturile asupra acestei cărți aparțin Editurii Elena Francisc Publishing. Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această carte este posibilă numai cu acordul prealabil scris al Editurii Elena Francisc Publishing.

Stefano Elio D 'Anna

**SCOALA
ZEILOR**

Traducere de Teodora MUTH

**Dedicată Visătorului,
cel care-mi îndeamnă visul să se înalțe
la înălțimi mai presus de rațiune
să coboare în abisurile de dincolo de emoții,
cel care mă guvernează
și mă silește
să fiu liber.**

Cuprins

CUVÂNT ÎNAINTE AL EDITORILOR.....	9
Această carte.....	15
CAPITOLUL I. Întâlnirea cu Visătorul.....	17
1 Întâlnirea cu Visătorul.....	17
2 Munca este sclavie.....	20
3 „Eu sunt femeie...”.....	23
4 O specie muribundă.....	24
5 Deșteptarea.....	25
6 Schimbarea trecutului.....	27
7 Iertarea de sine.....	28
8 „Autoobservarea înseamnă autocorectare”.....	29
9 „Moartea nu este o soluție”.....	31
10 Vindecarea pornește din interior.....	34
11 Proprietarii.....	35
12 „Domnișoara” judith.....	36
13 Mulțumesc, Luisa!.....	38
CAPITOLUL II. Lupelius.....	41
1 Întâlnirea cu Școala.....	41
2 „Lumea este un mit”.....	42
3 Școala transformării.....	43
4 Lupelius.....	45

5 Întâlnirea cu Părintele S.....	48
6 Doctrina lui Lupelius.....	50
7 „Oferea-i un cocoș lui Asclepios".....	52
8 Este interzis să-ți ucizi șinele.....	53
9 Școala Zeilor.....	54
10 Mea Culpă.....	56
11 Stări și evenimente 1.....	58
12 Stări și evenimente 11.....	60
13 „Pune-1 pe Dumnezeu la treabă!".....	62
14 Arta de a sta treaz.....	64
15 Obiceiuri rele.....	66
16 „Nu vei reuși!".....	68
17 „Răstoamă-ți credințele!".....	71
18 Sindromul lui Narcis.....	72
19 Omul nu se poate ascunde.....	74
CAPITOLUL III. Trupul.....	77
1 „Tu ești lumea!".....	77
2 Piticii mentali.....	78
3 Un cântec de jale.....	79
4 Trupul nu poate minți.....	81
5 Fii cumpătat!.....	83
6 O lume fără foame.....	85
7 Lumea e așa cum o visezi.....	88
8 Dacă nu duci un război interior, nu vei duce nici în afară.....	89

9 Felul în care gândești este destinul tău.....	91
CAPITOLUL IV. Legea adversarului.....	94
1 Alergarea.....	94
2 Portarii din Main Street.....	96
3 Zidurile.....	97
4 Legea Adversarului.....	98
5 lubește-ți dușmanul.....	99
6 Invață să zâmbești lăuntric.....	101
7 Apartamentul din St. James.....	104
8 Înainte să cânte cocoșul.....	105
9 La cină cu Visătorul.....	106
10 Vătaful necinstit.....	107
11 Victima este întotdeauna vinovată.....	109
12 Biletele.....	113
13 La teatru cu Visătorul.....	115
14 Mizerabilii.....	116
CAPITOLUL V. Adio, New York!.....	119
1 Pe străzile Manhattanului.....	119
2 Instrumentele visului.....	121
3 Minciuna.....	123
4 Adio, New York!.....	125
5 Iubirea nu este dependentă.....	127
6 Visează și servește.....	129
7 Un viitor la mâna a doua.....	130

8 La cină cu șeicul.....	132
9 Evadarea în boală.....	134
10 Păianjenul și prada.....	135
11 Jocul de-a v-ați ascunselea al existenței.....	137
12 Sticla.....	140
13 Adevăratul sărac.....	141
14 Frica este iubire degradată.....	142
15 Soluția vine de sus.....	144
CAPITOLUL VI. Spre Kuweit.....	147
1 Aceasta este economia!.....	147
2 A uita „visul”.....	148
3 Ingrijorarea este un instinct animalic.....	149
4 Doar câțiva evadează.....	152
5 Să concepi programe, dar să nu crezi în ele.....	154
6 Agenda.....	156
7 „Alo, cine sunt eu?”.....	158
8 O incursiune în mecanicism.....	160
9 Invingerea propriului sine.....	162
10 „Visul” este cel mai real lucru din câte există.....	164
11 Heleonore.....	167
12 Adoptția.....	168
CAPITOLUL VII. Reîntoarcerea în Italia.....	171
1 Clauza.....	171
2 O trezire neplăcută.....	172

3 Ignoranța este întotdeauna la îndemână.....	173
4 Întoarcerea în trecut.....	174
5 Poluarea psihică.....	175
6 În pânțele balenei.....	176
7 Accidentul.....	177
8 Scrisoarea. Reversul Regelui Midas.....	178
9 „Dansează, pentru numele lui Dumnezeu, danseazaaaaa!.....	180
10 „Ești viu și sincer numai când ești amenințat!”.....	181
11 Vindecarea poate veni numai din interior.....	182
12 Laudă nedreptății.....	183
13 Lumea este creată de gândurile noastre.....	185
14 Trecutul este cenușa.....	186
15 Voința și întâmplarea.....	187
CAPITOLUL VIII. La Shanghai, cu Visătorul.....	191
1 Perfecțiunea nu se repetă niciodată.....	191
2 Rațiunea omului este înarmată.....	193
3 Animalul care minte.....	195
4 „Fii un om liber!”.....	196
5 Tatăl lui Buddha.....	198
6 Ceea ce depinde nu este real.....	200
7 Viziunea și realitatea sunt unul și același lucru.....	201
8 Specia birocrata.....	201
9 „Fă doar ceea ce-ți place!”.....	202
10 Sensul înspăimântător și minunat.....	204

11 A te îndrăgosti.....	205
12 „Eu sunt tu!”	207
13 Uni-vers înseamnă spre unitate.....	208
14 Regele este pământul și pământul este regele.....	210
15 Realitatea înseamnă Vis plus Timp.....	211
16 Să fii atins de vis.....	213
CAPITOLUL IX. Jocul.....	216
1 Crede pentru a vedea.....	216
2 Schimbă-ți viața!.....	217
3 Plata.....	219
4 Suntem arcul, săgeata și ținta.....	221
5 „Am venit să te eliberez!”	222
6 Jucarea rolurilor.....	224
7 Calea de întoarcere.....	225
8 „Nu ești pregătit!”.....	226
9 Scurtătura.....	227
10 Comprimarea timpului.....	229
11 Ceilalți te dezvăluie.....	230
12 Interpretarea conștientă: Artă Interpretării.....	232
13 Jocul întâlnirilor”	234
14 Noua paradigmă.....	235
15 Replica.....	238
16 în așteptarea lumii.....	239
17 „Cartea aceasta este eternă!”	240

CAPITOLUL X. Școala.....	242
1 Viziunea verticală.....	242
2 Școala visătorilor pragmatici.....	243
3 Visul visului.....	246
4 Paradisul ambulant.....	247
5 Cel mai mare adevăr economic.....	248
6 A avea înseamnă a fi.....	249
7 Universitate înseamnă „spre unitate”.....	251
8 Nașterea Școlii.....	252
9 Misiunea Școlii.....	253
10 A crede fără a crede.....	257
11 Secretul lui a face.....	259
12 Trecutul este o minciună.....	262
13 Starea este Loc.....	263
14 Fii un rege, regatul va veni.....	266
15 Banca.....	267
16 Banii nu sunt reali.....	269
17 A Crede, pentru a Vede.....	270
18 Licitația.....	272
Școala Europeană de Economie.....	275

CUVÂNT ÎNAINTE AL EDITORILOR,

HORIA & ELENA

FRANCISC - ȚURCANU

VISĂTORUL MAESTRUL INTERIOR

Mai întâi, luând aceasta carte în mână, am simțit uimire. Pe măsura ce înaintam în textul cărții, uimirea a făcut loc consternării și, în cele din urmă, entuziasmului. Am citit-o pe nerăsuflăte, fără pauze. Fiecare frază, fiecare capitol, fiecare idee se potrivea perfect cu ceea suntem, cu ceea ce facem. Mă refer la noi, Horia și Elena Francisc-Țurcanu. În rândurile care urmează vom dezvălui motivele acestui entuziasm care, în esență, se referă la sincronicitățile ce au însoțit apariția acestei cărți, pentru noi, extraordinare.

Pentru a face acest lucru sunt necesare unele precizări.

Mulți dintre voi, cititorii *Cărților Maestrului Interior* — *Elena Francisc*, știți ce fel de cărți facem și de ce. Nu sunt niște cărți obișnuite. Sunt cărți care se adresează unui public îngust, cel al exploratorilor conștiinței, cel al oamenilor aflați în profunde procese de transformare interioară și care au nevoie de referințe asupra acestor procese, venite din partea unor autori care au trecut ei înșiși prin ele. În esență, sunt cărțile unor practicieni.

Pentru noi, fundamentală este experiența stărilor de conștiință extinsă, care este cealaltă aripă a marii păsări pe care o numim generic *Călătoria Inimii*. Cărțile scrise de practicieni vin să sprijine procesul interior care se declanșează prin explorare directă în workshop-uri, seminare, conferințe și toate cele. Dacă nu ar exista experiența directă, explorările cu ajutorul *Respirației Conștiente*, al *Prezenței* și procesele *trăite*, atunci nu ar exista nici cărțile. Ca și pentru mulți dintre voi, nu ar fi suficient doar să citim sau să facem cărți despre natura expansiunii de conștiință. Fundamentală este experiența transformării interioare și, mai mult decât atât, integrarea ei în dimensiunea orizontală a vieții de fiecare zi. Cărțile, pentru noi, nu pot fi despărțite de experiență. Criteriul principal de selecție al unei cărți ce urmează să apară este răspunsul la întrebarea: în ce măsură această carte servește procesului interior de conștiință al celui care o citește? În ce măsură această carte reflectă propriul nostru drum și experiența noastră în lucrul cu stările de conștiință extinsă?

Pasărea măiastră numită *Călătoria inimii* are două aripi deci. *Cărțile Maestrului interior* și *Școala Maestrului interior*. Școala cuprinde, pe diferite trepte și niveluri de profunzime a experienței, toate abordările noastre experiențiale. Nivelul cel mai avansat al acestei Școli este programul nostru de transformare interioară prin practica stărilor de conștiință extinsă.

Studentilor acestei Școli le sunt puse la dispoziție contexte în care pot explora articularea interioară a propriei lor conștiințe. Este o Școală foarte neobișnuită, pentru că baza ei, pe care o numim *Cafea Maestrului Interior*, nu este una teoretică, ci una de experiență. O bază practică. Aspectele teoretice decurg din experiență, și nu invers. Scopul acestei Școli este trăirea directă a stării de conștiință a *Maestrului Interior*. Pentru a accesa acest nivel al propriei conștiințe, studenții Școlii trec, la fel ca în străvechile Școli de Mistere, prin experiența

conștientă a diferitelor niveluri ale Ființei și învață, din nou prin experiență directă, să navigheze în apele adânci ale oceanului interior. Nu este vorba doar despre 'a avea o experiență de conștiință extinsă', ci despre a învăța să acceseze, în orice moment al vieții lor, această stare de expansiune și de a o integra în realitatea liniară a vieții lor. Este o Școală a transformării interioare. Pentru a înțelege procesul prin care trec studenții *Școlii Maestrului Interior* în cei doi ani, trebuie făcute aici câteva precizări concise despre arhitectura interioară a conștiinței.

Maestrul interior nu este altceva decât un nivel al propriei conștiințe.

Este o parte din noi înșine mai largă decât personalitatea liniară, articulată de către spațiul mental. Mai largă decât ego. A trăi această dimensiune a propriei ființe presupune a deveni conștient de *axa verticală a ființei*, cea care ne conectează cu tot ceea ce există. *Școala Maestrului interior* este o Școală a Ființei, o școală a experienței directe a diferitelor niveluri ale acesteia. În același timp este o Școală a conștiinței. Conștiință înseamnă percepție. Nivelul de conștiință al unei ființe este una cu nivelul său de percepție. Cât percep, cât simt din marea realitate numită Adevăr, aceasta dă nivelul meu de conștiință. Cu cât reușesc să percep mai mult din *întreg* sau din *Adevăr*, cu atât conștiința mea este mai largă. Conștiință *Maestrului Interior* implică percepția unor niveluri foarte largi ale *Adevărului*, un număr mare de realități care interferează între ele. Nivelul fiecăruia pe *axa verticală a ființei* induce un anumit mod de a percepe realitatea și implică un anumit mod de a o experimenta. *Maestrul* este acea ființă conștientă de toate nivelurile propriei sale ființe, care simte totul fără a se identifica cu nimic anume, care joacă toate rolurile știind în adâncul său *Adevărul despre sine*.

Care este adevărul pentru o ființă care trăiește la nivelul *Maestrului Interior*? Despre acest adevăr s-ar putea scrie cărți întregi. Dar esența poate fi exprimată în câteva fraze. *Maestrul* este o ființă liberă. Nu depinde de ceilalți, de părerile lor, de umorile lor pentru a fi el însuși, în cea mai deplină autenticitate. Nu se falsifică, pentru că nu se teme de nimic, nu așteaptă nimic, nu depinde de nimic. El este centrul întregului său univers, centrul realității sale. El are conștiință faptului că el și nimeni altcineva este *Creatorul* propriei sale experiențe. Este un *Creator conștient*, spre deosebire de majoritatea oamenilor, care își imaginează că realitatea pe care o experimentează este "exterioară" și nu depinde de ei. *Maestrul* își asumă complet orice împrejurare a vieții sale. Are o încredere impecabilă în sine și în realitatea experimentată, pe care niciodată nu o consideră adversă. *Maestrul* percepe faptul că realitatea îl slujește și percepe dimensiunea inițiativă a fiecărei clipe și a fiecărei împrejurări. Nu caută în afara sa nici modele, nici metode, nu merge pe cărări bătute, creativitatea sa este debordantă. Acțiunile sale în dimensiunea orizontală a existenței, adică în această lume în care ne întâlnim în trupuri din carne și sange, sunt precise, rapide și intuitive.

Maestrul mai curând *simte* realitatea decât o judecă. Rațiunea sa este clară și liniștită, folosind mai degrabă la a aduce în dimensiunea densă, la înfăptuire, viziunea sa care-și trage puterea din spațiile rarefiate ale conștiinței, lina peste alta, a trăi *Maestrul* este echivalent cu a te elibera de iluzie, aici și acum, fără a mai aștepta nimic altceva, decât ceea ce este. *Maestrul* nu se află niciodată în luptă cu viața, căci este conștient că tot ceea ce există nu sunt decât aspecte ale propriei sale ființe, că nimic nu este "exterior", ci totul face parte din sine. Este perfect transparent, în fața oricărei energii, conștient de natura curgătoare a *Creației*, este capabil să *asculte* realitatea, iar privirea sa pătrunzătoare deslușește rolurile, identificările și jocurile iluziei în care sunt scufundați majoritatea oamenilor. Nu judecă niciodată această rătăcire, căci e conștient că face parte din marele dans al

Divinității care se experimentează pe Sine prin experiență. Nu vorbește despre compasiune și pentru el este un non-sens iubirea care se poate da ori lua. El trăiește compasiunea, care nu înseamnă altceva decât a fi conștient, adică a percepe, a simți experiența celuilalt ca fiind propria experiență. El trăiește Iubirea, ca stare de conștiință în care totul face parte din el însuși. *Maestrul* nu se retrage în deșerturi sau în peșteri pentru a medita și nu-și neaga trupul, fiind conștient de faptul că acesta este parte a experienței umane și fără el, sau fără orice altă parte a acestei experiențe, nu ar fi complet. Dar nici nu se confundă niciodată cu gloata sau cu conștiința masei. Este liber de orice credințe, sisteme de gândire, liber de orice filozofie sau sistem mistic, liber de orice identificare.

Ei bine, ce legătură este între toate acestea pe care noi *le facem* în *Școala Maestrului Interiorii* această carte? Revin la momentul primului contact cu ea, în care, pe măsură ce citeam, uimirea lăsa loc entuziasmului. Nu-mi puteam crede ochilor. Personajul principal al acestei cărți, *Visătorul*, nu este altcineva decât *Maestrul Interior*, un nivel al conștiinței lui Stefano Elio D'Anna. „Eu sunt tu” îi spune acesta, „eu nu exist înafara ta, după cum tu nu ești înafara conștiinței mele”. Povestea uluitoare a acestei vieți, a acestei transformări interioare, este povestea pe care, în zeci de variante, noi o vedem împrejurul nostru.

Este povestea, plină de provocări și de tentații, a fiecărui student al *Școlii Maestrului Interior*. Căci problema nu este doar trăirea unei expansiuni a conștiinței care este posibilă în orice workshop, ci integrarea experienței în viața de fiecare zi, transformarea întregii vieți pe măsura celei mai înalte stări de conștiință care este accesibilă unui om. Aceasta este povestea extraordinară a cărții, aceasta este povestea extraordinară a fiecăruia dintre aceia care au ales transformarea interioară, în acest sens, această carte este despre fiecare dintre voi, cei care ați făcut alegerea. Momentele de revelație splendidă despre natura ființei, a vieții și a întregii existențe nu folosesc la nimic dacă nu există alegerea transformării în această dimensiune incarnată, în această existență. Fiecare cuvânt al acestei cărți seamănă până la similitudine cu mesajul care articulează tot ceea suntem: puterea de a schimba nu este și nu a fost niciodată în altă parte decât la voi. Nu există alt *Maestru* de care voi să aveți nevoie decât cel interior, nu există o metodă, o tehnică sau un personaj care să poată face pentru voi ceea ce numai voi puteți face. Nu există altă vindecare decât cea a trecutului și stă exclusiv în puterile voastre să o faceți. Voi sunteți *Maestrul*, singurul de care aveți nevoie pentru a deveni ceea ce sunteți cu adevărat. Cu condiția să vă asumați întreaga responsabilitate pentru experiența voastră.

Intotdeauna au existat *Școli ale Maestrului Interior*, sau *Școli ale Ființei*, sau *Școli ale Experienței*, în toate epocile și pe toate continentele, școli ale eliberării de iluzie, care nu au avut texte scrise, căci „invățătura” era experiența pură de a fi uman, plus *conștiință* acestei experiențe. Cu toții ne aflăm în experiența umană, dar între noi sunt prăpăstii de *conștiință* sau de *percepție*. Cu cât percepem mai mult, cu atât suntem mai liberi de vâlul iluziei, iar aceste școli sunt școli ale eliberării și ale trăirii, prin asumare, a *Maestrului*. Au fost mai mult sau mai puțin oculte, adică ascunse, doar pentru că niciunui sistem politic, religios, social, moral sau de orice fel nu-i plac oamenii liberi. Libertatea interioară exclude orice subordonare unei dogme și nu acceptă decât adevărul trăit personal. Orice sistem și orice dogmă substituie textele, regulile și legea experienței. E nevoie să ai „credință” în ele, „crede și nu cerceta”. în *Școala Ființei* nu este vorba despre credință în ceva exterior, căci nu există nimic exterior *Maestrului*, ci despre *incredere* în Sine.

Citeam uluit pasaje întregi care parcă erau decupate din propria mea inimă, căci ani de zile, aproape cu aceleași cuvinte, noi, Horia și Elena Francisc-Țurcanu, nu am obosit să le afirmăm și să le experimentăm împreună cu zeci și sute de oameni. Începând cu conferințele noastre, workshop-urile noastre și seminarele și terminând cu *Școala Maestrului Interior*, tot ceea ce suntem și facem se referă la acest proces de transformare interioară pe care îl descrie D'Anna. *Visătorul* lui, fără nicio îndoială, aparține aceluiași spațiu al conștiinței ca și *Maestrul Interior*. Sunt unul și același personaj.

Descrierea ascensiunilor și a prăbușirilor, a clarității care precede o nouă cădere în identificare, dificultatea de a rămâne integru, de a rămâne centrul propriei tale lumi și de a-ți asuma responsabilitatea propriei tale vieți cu curaj și cu încredere, aceasta este descrierea perfectă a fiecăruia dintre aceia care se află, împreună cu noi, în marea *Călătorie a Inimii*, călătoria Sufletului în experiența umană. Cartea lui Stefano Elio D'Anna este o carte exemplară despre fiecare ființă umană aflată pe drumul descoperirii adevăratei sale naturi. A propriei sale *Divinități*. Căci despre asta este vorba, despre experiența umană ca o *Școală a Zeilor*.

Am trăit personal întâlnirea, în această viață, cu *Visătorul* meu personal, cu acel nivel al propriei mele conștiințe care luase forma potrivită pentru ca Horia Țurcanu, cel care eram atunci, să-l poată recunoaște și asculta. A purtat diferite nume, până în momentul recunoașterii copleșitoare a faptului că El eram eu însumi. Citind scrierea lui Stefano Elio D'Anna, am re trăit fiecare moment al acelui timp de transformare, cu toate îndoielile lui, cu toată frica și cu toată tensiunea, am recunoscut, cu sufletul la gură, adevărurile zdrobitoare ale *Aceluia* pe care Stefano Elio D'Anna îl numește *Visătorul* și care pentru mine a luat în cele din urmă identitatea *Maestrului Interior*, niște adevăruri care destructurează întreaga realitate liniară, lăsând loc unei experiențe umane eliberate de costumele stramte ale rolurilor pe care le jucăm. *Visătorul* este un personaj necruțător cu slăbiciunea, falsitatea, compromisul, lipsa de autenticitate, cu orbirea unei umanități care se complăce în starea de sclavie interioară pe care o dă identificarea cu ego-ul. Am parcurs, în toate etapele sale, călătoria ruperii de orice identitate, pentru ca într-o bună zi să pot trăi complet splendoarea stării transparente a *Maestrului Interior*. Totul a fost despre *identitatea* pe care mi-o asumam.

Această experiență și-a pus amprenta asupra tuturor lucrurilor pe care le facem împreună noi, Horia și Elena Francisc-Țurcanu, și a contribuit în mod hotărâtor asupra formei și fondului de experiență a *Școlii Maestrului Interior*, asupra gradului de *adevăr* al acestuia și asupra *identității* pe care ne-am asumat-o.

Cine credem că suntem? Aceasta este întrebarea. Care este *identitatea* pe care ne-o asumăm? Putem fi *dl x* sau *y*, care are o poveste cu care se identifică, un context social, cultural, de familie, o ascendență, câteva traume mai mici sau mai mari, o karma, etc. sau, pur și simplu, într-o bună zi, avem curajul de a recunoaște că toate acestea nu sunt decât una dintre realitățile nenumărate ale *Creației* noastre și că depinde de noi și numai de noi identitatea pe care ne-o asumăm. Suntem niște bieți oameni supuși destinului și unei lumi exterioare, străine și adverse sau suntem *Creatorii* conștienți ai propriei noastre realități/experiențe? Sclav al altora, în această lume în care rolurile pe care le jucăm sunt întotdeauna complementare, sau stăpani ai propriului nostru drum?

Cel mai extraordinar moment al lecturii acestei cărți a fost acela în care, pur și simplu, am recunoscut împrejurări și nume ale unor personaje care apăruseră în explorările noastre cu stări de conștiință extinsă.

împrejurări și nume pe care nu le-am citit niciodată în vreo carte și despre care nu există referințe niciieri, căci faptele s-au petrecut cu foarte mult timp liniar în urmă.

Aceia dintre voi care explorați împreună cu noi arta de a naviga în conștiință știți că accesul la dimensiunile transpersonale și arhetipale ale propriei ființe poate conduce la descoperiri extraordinare, care transcend spațiul și timpul și care scot la iveală memoria ancestrală depozitată în cele mai adânci planuri ale inconștientului. Știți, de asemenea, că aceste conținuturi pot fi aduse în conștiință liniară, dar că, neputând fi verificate decât ca experiență subiectivă, e nevoie de *incredere* în propria experiență și în propria viziune.

Mintea are nevoie de dovezi. *Maestrul*, nu. Uneori, dacă aceste conținuturi ce survin în conștiință liniară se referă la perioade istorice recente, pot fi verificate. De pildă amănunte ale unor istorii de familie, transgeneraționale. Dar altele nu, fiind prea vechi. Ei bine, citind relatările lui D'Anna, am primit o confirmare directă asupra unor conținuturi despre care noi eram convinși că sunt complet neverificabile și că aparțin unui spațiu exclusiv subiectiv. Această descoperire a precedat conștientizarea fundamentală că *nu există doi Maeștri Interiori sau doi Visători*, ca să folosesc terminologia lui D'Anna, ci unul singur, un nivel de conștiință arhetipal, comun întregii umanități, transpersonal și personal deopotrivă. Și că acesta are o legătură fundamentală cu spațiile de experiență ale conștiinței pe care noi, în *Școala Maestrului Interior*, o numim *Conștiința Christică*. Este nivelul colectiv al experienței umane și este spațiul de conștiință al umanității în acest moment.

Faptul că unele conținuturi ale inconștientului colectiv au putut ieși la suprafața conștiinței liniare în diferite locuri și în diferite momente ale timpului liniar, prin oameni diferiți, a fost ocazia unei adânci minunări și recunoașteri a anvergurii transformării profunde prin care trecem cu toții în zilele noastre. Este semnul că această dimensiune colectivă a conștiinței umane s-a copt. Nenumăratele experiențe de ascensiune spirituală individuală petrecute în istoria umanității au condus în cele din urmă la un salt cuantic calitativ al conștiinței în ansamblul său și au făcut posibilă trăirea, în timpurile noastre, a unor stări de conștiință extinsă, transformatoare, la nivel de masă. Experiențe care acum o sută de ani erau posibile numai pentru foarte puțini oameni, acum sunt accesibile multora.

Aceste experiențe transformă perspectiva celor care le trăiesc, ei înșiși se schimbă și duc această schimbare în dimensiunea orizontală. Aceasta este schimbarea planetary despre care vorbesc cărțile străvechi ale misticilor de pe toate continentele.

Nu l-am cunoscut în această viață pe Stefano Elio D'Anna, dar cartea sa vorbește despre o experiență care este comună. Este o carte fundamentală pentru toți aceia care se află în acest proces de transformare interioară conștientă și, mai ales, pentru aceia care trăiesc la cote maxime criza psiho-spirituală de transformare care însoțește acest proces. Atunci când totul pare a se prăbuși în jurul tău, când realitatea cu care ești atât de obișnuit pare să intre în di soluție, când relațiile cu cei apropiați, job-ul, sau afacerile tale intră în vrie, atunci când viața ta pare să se rotească într-un cerc închis din care nu mai există ieșire, abia atunci o asemenea carte poate să sprijine demersul găsirii acestei dimensiuni a *Maestrului Interior*. El este acolo, o parte din tine, El este *Acela* care orchestrează prăbușirea întregii construcții de iluzie, pentru ca din ruinele ei să se nască o nouă *Conștiință* și o nouă lume în care tu să dobândești percepția adevăratei tale staturi, aceea de *Creator* conștient al propriei tale realități. *Școala Zeilor este* o carte neprețuită nu numai pentru studenții *Școlii Maestrului Interior*,

ci pentru oricine care incepe să aibă intuiția adevărului profund despre sine. Am văzut de prea multe ori în jurul nostru forța de seducție a iluziei, puterea obișnuinței și presiunea „apropiaților”, care fac din întoarcerea către sine o încercare dificilă chiar și pentru cei mai determinați practicieni ai lucrului cu stările de conștiință extinsă. Această carte este un ajutor pentru toți cei aflați pe acest drum. A citi împărtășirea sinceră a cuiva care a parcurs deja acest drum poate fi inspirator.

Acest „cineva”, care în această viață poartă numele de Stefano Elio D'Anna, nu este un om de rand. Dacă această carte ar fi venit din partea unui mistic rătăcitor prin deserturile planetei, a vreunui pustnic refugiat în varful munților, atunci ar fi putut fi considerată o capodoperă mistică, dar și un exemplu de scriere rezultată dintr-o halucinație, așa cum de multe ori se întâmplă în lumea noastră cu scrierile mysticilor. Dar aceasta carte aparține unui om al lumii modeme, un personaj a cărui viață se desfășoară la cele mai înalte cote ale profesiei sale. Povestea sa este aceea a unui manager de top, la varful unor multinaționale, de-a lungul și de-a latul lumii.

Fără îndoială că acest om a trăit o transformare profundă, căci a reușit să spulbere mitul mysticului care trăiește izolat în afara dimensiunii liniare și a demonstrat că *noua conștiință și noua energie* a umanității este pregătită să schimbe complet fața acestei planete. Ceea ce suntem transformă lumea în toate aspectele sale. Pentru foarte mult timp, forțele obscure ale umanității au indus ideea că afacerile, banii, lumea financiară nu au nimic de-a face cu spiritualitatea, ba dimpotrivă, că sunt un obstacol în calea ascensiunii. Asta în vreme ce, cu pretinsa lor spiritualitate, țineau lumea în sclavie, manipulând piețele financiare. Stefano Elio D'Anna, urmând calea trasată de *Maestrul* său *Interior*, arată cum adevărata spiritualitate nu are nimic de-a face cu dogmele religioase de niciun fel și introduce gândirea *Maestrului* în afaceri.

Orice structură, fie ea politică, financiară, socială sau de orice fel, poartă energia creatorului său. Cu cât creatorul se apropie de natura subtilă a *Creatorului Conștient*, cu atât creația sa este mai puternică și mai benefică pentru dimensiunea orizontală în care El se exprimă. D'Anna aduce în lumea financiară și a afacerilor de top conștiință *Visătorului*, a *Maestrului Interior*, liber de condiționări, care își asumă centrul lumii sale, o ființă integrală și integră, incoruptibilă și magnifică, a cărui realitate visată schimbă realitatea liniară spre folosul tuturor celor care trăiesc în structurile create de el; „Lumea este așa cum este, pentru că tu ești așa cum ești”. Sau, în limbajul lui Ghandi, care avea propriul său acces la *Maestrul Interior*, „Lasă schimbarea pe care o dorești în lume să se petreacă mai întâi în tine, și atunci schimbarea se va petrece împrejurul tău.”

Elio D'Anna a fondat o școală europeană de economie în care tinerii învață să introducă în dimensiunea orizontală a afacerilor și finanțelor principiile mystice ale *Maestrului Interior*. Și acest lucru schimbă lumea mai mult decât au făcut-o, în mii de ani de istorie, instituțiile dogmatice, înțepenite și lacome, care dirijează demersul spiritual planetar la nivel demasé. El știe că orice adevărată transformare este o chestiune de alegere personală și nu are niciodată de-a face cu gloata pierdută în iluzie. Economia este un aspect fundamental al acestor timpuri și, ca orice aspect, oglindește pe creatorul său. Școala lui D'Anna este o școală a *Creatorilor conștienți* de realitate.

Această carte nu este însă despre economie, ci despre drumul fiecăruia dintre voi. O carte fabuloasă care își merită deplin locul printre *Cărțile Maestrului Interior*. Fie ca această carte și aceste cărți, precum și *Școala*

Maestrului Interior, clădită de noi pe aceleași principii ale *Ființei conștiente* integrale, să contribuie la transformarea acestei lumi.

Se dedică, cu iubire, de către Horia și Elena Francisc-Țurcanu, curajoșilor exploratori ai Conștiinței aflați în procesul de regăsire a dimensiunii interioare a *Maestrului*.

Această carte

Această carte este o hartă și un plan de evadare.

Scopul său este de a vă arăta parcursul urmat de un om oarecare pentru a evada din povestea hipnotică a lumii, din interpretarea jalnică a existenței, pentru a evita traseul unui destin deja scris.

Cartea aceasta nu ar fi existat și n-aș fi putut scrie nici măcar un rand, dacă nu l-aș fi întâlnit pe Visător și învățăturile sale.

Mulțumesc Visătorului, pentru că m-a purtat de mană, arătându-mi lumea „visului”, lumea curajului, o lume a impecabilului, unde timpul și moartea nu există, unde bogăția nu cunoaște „hoți sau rugină”.

În această călătorie de întoarcere la origine a trebuit să las în urmă tot balastul: gânduri distructive, emoții negative, convingeri și idei preluate de la alții. A trebuit să „mă înving pe mine însumi”, să recunosc și înfrunt partea mea cea mai întunecată.

Tot ceea ce vedem, atingem, simțim, realitatea, în toată varietatea sa, nu este altceva decât proiecția unui univers invizibil care există deasupra lumii noastre și reprezintă adevărata ei cauză.

E dificil să conștientizăm că suntem înconjurați de opacitate, că trăim într-o lume creată de vis, că tot ceea ce contează și este real într-un om este invizibil.

Toate gândurile noastre, sentimentele, fanteziile sunt invizibile. Speranțele noastre, secretele, fricile, îndoielile, incertitudinile, perplexitatea și toate senzațiile noastre, atracțiile, speranțele, aversiunile, dragostea și ura aparțin intangibilului, subțirii, dar realei lumi a Ființei.

Invizibilul nu este ceva metafizic, poetic sau mitic, și nici misterios, secret sau supranatural; nu este partea materială a lumii fenomenelor și evenimentelor, a categoriilor realului. În fiecare epocă, trecerea de la un climat intelectual la altul, descoperirea și implementarea unor tehnologii tot mai avansate, modifică permanent limitele, determinând includerea unor porțiuni din ce în ce mai vaste ale invizibilului de ieri, printre temele legitime ale cercetării științifice de azi.

Această carte este istoria „renașterii” unui om obișnuit, produs al unei umanități decăzute, înfrântă. Călătoria sa de întoarcere la esență este un nou exod pentru redobândirea unei integrități pierdute.

Prima condiție pentru a face această călătorie este conștientizarea propriei condiții de sclav.

Rădăcina, cauza primară a tuturor problemelor lumii, de la sărăcia endemică a unor întregi regiuni ale planetei, la criminalitate și războaie, este gândirea și simțul negativist al umanității.

Emoțiile negative guvernează lumea cunoscută de noi. Deși sunt ireale, ele ocupă fiecare colțisor al vieții noastre. Pentru a schimba destinul omului trebuie, mai întâi, schimbată psihologia lui, sistemul lui de crezuri și convingeri. Trebuie extirpată, din rădăcină, tirania unei mentalități conflictuale, fragile, mortale. Boala cea mai îngrozitoare a planetei nu este cancerul sau SIDA, ci gândirea conflictuală a omului, adevăratul asasin planetar.

Direcția indicată de Visător este teribilă și minunată, plină de suferință și bucurie, absurdă și necesară, precum călătoria somonului ce înoată în sens contrar curentului.

Filosofia Sa imi părea, la început, o violare a legilor naturale cărora le este supusă întreaga umanitate; și totuși, aceasta este prevăzută și dorită de ordinea universală a lucrurilor și reprezintă culmea posibilei evoluții a individului.

Cartea este o povestire a mulți ani de studiu și de pregătire trăiți alături de o „Ființă extraordinară”, de la care am primit cea mai incredibilă misiune: înființarea unei „Școli” planetare, a unei Universități fără limite.

*Am visat o Revoluție individuală,
capabilă să răstoarne tiparele mentale ale vechii umanități
și să o elibereze pentru totdeauna din starea sa conflictuală,
din indoieli, frică și durere.*

*Am visat o Școală care să educe
o nouă generație de conducători,
care să armonizeze vechile contrarii aparente:
Economia și Etica, Acțiunea și Contemplarea,
Puterea financiară și Iubirea.*

Crescând și transformându-se sub propriii-mi ochi, precum un fat în gestație, zi după zi, „Școala Zeilor” se construia, odată cu mine. În aparență, cel care scria eram eu, dar, în realitate, cartea era deja scrisă.

Legile Visătorului, ideile Lui, se ascund încă înăuntrul meu, iar cea mai mare parte dintre ele rămân încă neînțelese. Precum Prometeu, am luat o scanteie din lumea Visătorului, ținând-o strans, pentru a putea, într-o zi, s-o donez acelor femei și bărbați care, asemenea mie, vor dori să abandoneze cercul infernal al locului comun.

Odată, credeam că a scrie și mai ales a preda este forma cea mai înaltă de a dăruia. Acum știu că a preda este doar o modalitate pentru a mă cunoaște, pentru a-mi descoperi propria nedesăvârșire și a o vindeca.

„Poate preda doar cel care nu știe”, spune Visătorul. „*Cel care știe cu adevărat nu predă!*”

„Ceea ce am <<învățat>>, ceea ce știm, <<posedăm>> cu adevărat, nu poate fi transferat.” Fericirea, bogăția, cunoștința, voința, iubirea *nu pot fi primite din exterior, nu pot fi <<date>>, ci doar... <<re-amintite>>.*

Ele sunt bunuri intrinseci ale Ființei și, de aceea, reprezintă un dat prin naștere al fiecărui om.

Nicio politică, religie sau sistem filosofic nu poate transforma societatea din exterior. Doar o revoluție individuală, o renaștere filosofică, o vindecare a Sinelui, om cu om, celulă cu celulă, ne vor putea conduce spre bunăstarea planetară, spre o civilizație adevărată, mai inteligentă și fericită.”

În relatarea lecțiilor pe care le-am învățat de la Visător, am evitat, în mod intenționat, să includ episoade, evenimente, dezvăluiri ce puteau depăși capacitatea de acceptare a cititorului, reținând doar acele episoade care, deși „revoluționare”, rezonază cu starea actuală a umanității.

CAPITOLUL I. Întâlnirea cu Visătorul

1 Întâlnirea cu Visătorul

Pe acea vreme locuiam în New York, într-un apartament din Roosevelt Island, o bucățiță de pământ din mijlocul lui East River, între Manhattan și Queens. Insulița, ca un vapor la ancoră, părea să fie pe punctul de a-și ridica panzele și de a aluneca în voia curenților, spre libertatea oceanului. Totuși, zi de zi, insulița rămânea nemișcată în întunecimea unduitoare a raului. Am intrat în dormitor să le spun noapte bună copiilor mei, dar ei deja adormiseră. M-am întors în varful picioarelor în sufragerie. Noaptea

mă învăluia și mă ascundea în tăcerea ei. Un sentiment de alienare impletită cu repulsie mă făcea să mă simt ca un hoț care se strecoară în viața unui străin. M-am dat cațiva pași înapoi și am privit silueta presărată cu lumini a podului Queensborough. Era rece și inevitabil ca o amenințare.

Jennifer se retrăsese în camera ei cu puțin timp în urmă, punând astfel capăt, în stil american, disensiunii dintre noi. Mă întorsesem tarziu în seara aceea.

Fusesem la aeroportul J.F. Kennedy să iau un prieten, pe care nu-l văzusem de ceva timp. De îndată ce l-am întâlnit, am avut imediat impresia că viața lui era mai tihnită și mai fericită decât a mea. Brusc, sentimente de gelozie, invidie și rivalitate oarbă, pe care nici eu nu mi le explicam, au izbucnit împreună cu o volubilitate mecanică și un impuls neînfrnat de a vorbi. În mașină am îndrăgăst minciuni după minciuni și am inventat și o poveste romanțioasă despre anii petrecuți în New York. I-am vorbit despre imposibilitatea de a merge la toate petrecerile la care sunt invitat, despre vernisaje, despre premierele de teatru, despre realizările mele profesionale, bobby-urile mele și în plus despre relația mea fericită cu Jennifer.

Cuvintele care-mi veneau pe limbă erau deja moarte atunci când imi ajungeau în gât și un țipăt se înălța înăuntrul meu. Greața provocată de acest șuvoi de ipocrizie curgea greoi și incontrollabil și neputința de a stăpani acel flux de minciuni devenea insuportabilă. Vroiam să curm acel spectacol absurd, însă cu cât încercam să evit acel eșec, cu atât mai mult dezgust simțeam și imi era imposibil să remediez situația.

Eram două persoane în același trup. Gandul de a fi o ființă scindată, un siamez, centaur, androgin, prizonier permanent al unei simbioze groțeste și feroce mă îngrozea.

Se lăsa seara. Am realizat că făcusem un viraj greșit. Intram într-un labirint dezolant de străzi, slab luminate, care deveneau din ce în ce mai înfricoșătoare. Cuvintele pieriseră încetul cu încetul și o tăcere rece s-a instalat în mașină. Am continuat să merg prin ploaia torențială, când am observat farurile unei mașini care ne urmărea și am zărit niște umbre ivindu-se după stalpii unui pod de traversare peste autostradă. M-am întors să mă uit la prietenul meu și am înghețat. Tremura incontrollabil, iar fața i se transformase într-o mască a fricii. Am accelerat. Bătăile inimii imi erau atât de puternice, încât imi spărgeau pieptul. Instinctiv, am luat-o pe prima stradă care mi-a ieșit în cale. Cu o mișcare bruscă, am reușit să evit un grup de vagabonzi, adunați în jurul unui butoi aprins. Umbrele clădirilor erau ca niște falei monstruoase și gâtul infernului părea gata să ne înghită pe amândoi.

Sunetul unei sirene a sfașiat aerul și a rupt acea atmosferă apăsătoare. Prin oglinda retrovizoare, prin care supravegheam neincetat mașina care ne urmărea, am văzut farurile acesteia depărtându-se, până când au devenit niște puncte mici și dispărut cu totul, înghițite de întuneric. Am început să recunosc unele însemne stradale și unele indicii care, în final, ne-au îndrumat spre casă.

Nu l-am mai revăzut niciodată pe acel prieten.

Am urcat cu liftul la etajul șaisprezece, însoțit de un bărbat negru, uriaș, un retardat care a bolborosit tot timpul. Pe atunci, Roosevelt Island era o zonă pilot pentru integrarea socială și nu era ceva neobișnuit să întâlnești oameni cu dizabilități, care locuiau pe insulă, împreună cu cei care îi îngrijeau.

Imaginea lui Jennifer, care m-a întâmpinat cu părul încă nepieptănat după ce fusese scos de pe bigudiuri, atamându-i în jurul feței, ca șerpii Meduzei și cu țigara între degete, în timp ce țipa și măsura cu pași nervoși sufrageria, a fost ultima sa reflexie în oglinda vieții mele. Am simțit atunci toată goliciunea relației noastre și întreaga durere a existenței mele, ca și cum anestezicul ce mă amortise de ani de zile nu-și mai făcea efectul. Acel apartament, relația cu acea femeie și orice lucru la care mă uitam păreau de o mediocritate iremediabilă. Opțiuni pe care le crezusem ale mele și le considerasem reflectări ale propriei mele personalități, se dovedeau a fi capcane fără ieșire.

Nu aceea era viața pe care o visasem! Mă copleșea o disperare mută. Un rau înghețat și dens îmi ineca toate minciunile și compromisurile, aruncându-mă ca pe un naufragiat pe țărmul dezolant al existenței. Mi-am odihnit capul pe brațe, iar apoi tristețea m-a purtat pe aripile somnului. Interiorul vilei era învăluit în întunericul abia străpuns de ivirea zorilor. O pictură veche ocupa peretele din fundul încăperii spațioase. În lumina sfioasă am deslușit un cadru asemănător unei poiene, iar în mijlocul acesteia, o ființă visătoare. Ca și tabloul, orice detaliu al aceluia mediu, de la arhitectură la mobilier, transmitea un mesaj de o frumusețe intensă. Să mă aflu în acea vilă, la acea oră incertă, dintre nopți și zori, era un lucru foarte ciudat care, totuși, nu mă surprindea. Totul mi se părea cunoscut, deși eram sigur că nu mai fusesem vreodată acolo.

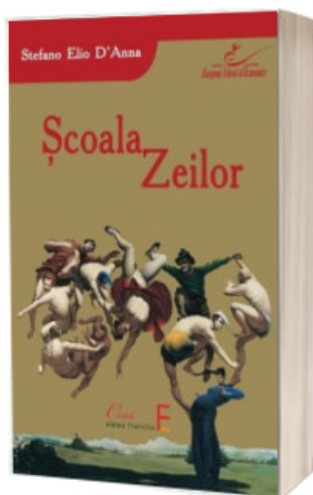
Vila era tăcută, ca și cum ar fi fost absorbită de gânduri. Am urcat pe vechea scară de piatră până când am ajuns la ușa imensă a unei camere. Am observat că eram bine îmbrăcat, de parcă aș fi venit să mă întâlnesc cu un reprezentant al unei autorități necunoscute. Nu-mi amintesc ce anume mă tulbura, dar eram neliniștit și tensionat. Un tumult de emoții îmi hrănea monologul interior, ca vreascurile uscate, un furnal. M-am descălțat și mi-am așezat pantofii pe prag. Acest lucru mi s-a părut, de asemenea, foarte firesc. Desigur, acele mișcări, necesare și cunoscute, faceau parte dintr-un ritual pe care-l mai făcusem de multe alte ori. Părea că știu ce mă aștepta dincolo de acea ușă și totuși nu aveam nici cea mai vagă idee. Când am bătut la ușă, m-am simțit dintr-o dată nerăbdător, de parcă aș fi bănuit ce mă aștepta dincolo de ea. Fără să aștept vreun răspuns la bătăile mele slabe, mi-am pus toată greutatea pe clanța de fier și am împins ușa.

Am aruncat o privire spre șemineu. Lumina jucăușă a flăcării mi-a incins ochii atât de tare, încât a trebuit să mă întorc și să închid pleoapele pentru a nu lăcrima. El era lângă șemineu, întors cu spatele spre mine și vedeam umbra profilului său proiectată pe perete. Camera, pe care lumina vagă a focului din cămin o lăsa aproape total umbrită, era înconjurată pe ambele părți de arcade impozante, care încadrau ferestrele vechi, ca

LibrariaOnline
#cuvântulcontează

Scoala Zeilor

Autor: D Anna, Stefano Elio
Editura: ELENA FRANCISC PUBLISHING
ISBN/EAN: 9786069035177

URL produs:

<https://librariaonline.ro/carte/scoala-zeilor-stefano-elio-d-anna-elena-francisc-publishing-p10077010>

Descriere produs

Nu suntem fiinte materiale aflate in cautarea experientei spirituale, ci fiinte spirituale care si-au asumat experienta de a fi umani. Acest adevar a traversat istoria si a supravietuit pana astazi, in timpurile marii transformari interioare. Umanitatea isi aminteste nu atat "cine" este, ci mai curand "ce" este. Zeii a caror constienta de Sine a fost acoperita, timp de milenii, de voalurile iluziei, incep sa-si aminteasca. Aceasta este transformarea.

Aceasta carte este povestea intalnirii cu Visatorul, un alt nume al Maestrului Interior, a dobandirii claritatii si a initierii in cunoasterea oculta a Adevarului care a insotit dintotdeauna povestea umanitatii.

Putine carti se potrivesc intr-un mod atat de exact cu ceea ce numim Calatoria Inimii si Calea Maestrului Interior. Cu ceea ce suntem si ceea ce facem. Cheia transformarii interioare este asumarea completa si constienta a fiecărei clipe. In acelasi timp aceasta si cheia nemuririi. A intoarcerii la constiinta Zeului adormit in fiecare dintre noi. Este o carte despre Trezire.

Cuprins:

CUVANT INAINTE AL EDITORILOR, HORIA & ELENA FRANCISC - TURCANU. VISATORUL. MAESTRUL INTERIOR
... 3

ACEASTA CARTE ... 23

CAPITOLUL I...